

NOVÁ INFINITNÍ MATEMATIKA

KAROLINUM

II.

**Nová teorie
množin
a polomnožin**

PETR VOPĚNKA

Nová infinitní matematika
II. Nová teorie množin a polomnožin

Petr Vopěnka

Vydala Univerzita Karlova v Praze
Nakladatelství Karolinum
www.cypress.cuni.cz
Redakce Lenka Ščerbaňičová
Obálka Jan Šerých
Sazba Šárka Voráčová
Vydání první

© Univerzita Karlova v Praze, 2015
© Petr Vopěnka – dědicové, 2015

ISBN 978-80-246-2986-5
ISBN 978-80-246-3228-6 (online : pdf)

Univerzita Karlova v Praze
Nakladatelství Karolinum 2016

www.karolinum.cz
ebooks@karolinum.cz

Obsah

Úvod	9
1. Základní pojmy	15
1.1 Třídy, množiny a polomnožiny	15
1.2 Obzor	19
1.3 Geometrický obzor	24
1.4 Konečná přirozená čísla	26
2. Prodloužení konečných přirozených čísel	29
2.1 Přirozená čísla v krajině známosti geometrického obzoru	29
2.2 Axiom prodloužení	31
2.3 Některé důsledky axiomu prodloužení	32
2.4 Odkryté třídy	33
2.5 Vytváření spočetných tříd	36
2.6 Řezy na přirozených číslech	41
3. Dva důležité druhy tříd	43
3.1 Motivace: prvoevidovatelné jevy	43
3.2 Matematizace: σ -třídy a π -třídy	45
3.3 Aplikace	49
3.4 Komolení přírodních jevů	52
4. Hierarchie deskriptivních tříd	55
4.1 Borelovské třídy	55
4.2 Analytické třídy	58
5. Topologie	61
5.1 Motivace: mediální pohled na množinu	61
5.2 Matematizace: ekvivalence nerozlišitelnosti	63
5.3 Historické intermezzo	67
5.4 Povaha topologických tvarů	68
5.5 Aplikace: neviditelné topologické tvary	70
6. Synoptická nerozlišitelnost	73
6.1 Synoptická symetrie nerozlišitelnosti	73
6.2 Geometrická ekvivalence nerozlišitelnosti	76

7. Některé další netradiční motivace	79
7.1 Topologické patvary	79
7.2 Čas	80
7.3 Imaginární polomnožiny	83
Summary	85
Seznam značení	87
Literatura	89

Předmluva

V této knize je předvedena matematizace některých jevů v teorii, která je reakcí na iluzorní Cantorovu teorii množin. Tato teorie byla rozvíjena od poloviny sedmdesátých let dvacátého století především v Praze a v Bratislavě jako alternativa ke klasické teorii Cantorové. Dnes je ovšem tato původně alternativní teorie množin novou teorií množin a polomnožin, neboť není nic, čeho by mohla být alternativou.

Na veřejnosti se alternativní teorie množin poprvé objevila v knize *Mathematics in the Alternative Set Theory*.¹ Její překlad do ruštiny doplněný o dva dodatky vydalo nakladatelství Mir.² Podstatně rozšířena pak tato kniha vyšla slovensky pod názvem *Úvod do matematiky v alternativnej teórii množín*.³ Překlad tohoto vydání do ruštiny s dodatkem od Pavola Zlatoše a s opravami N. V. Beljakina byl vydán v roce 2004.⁴

Poslední dvě ze shora uvedených knih obsahují též výsledky některých dalších členů týmu zkoumajícího alternativní teorii množin. Těmi z nich, kteří významně přispěli k rozvoji této teorie, jsou především (v abecedním pořadí) Karel Čuda, Josef Mlček, Alena Vencovská a Pavol Zlatoš.

V této knize ovšem tyto jejich výsledky, stejně jako mnohé další, uvedeny nejsou. Je tomu tak proto, že důsledné trvání na neaktualizovatelnosti oboru všech přirozených čísel kupodivu umožnilo zjednodušit řadu pojmu, a tedy i jazyka této teorie. Přepsat do nově zjednodušené podoby všechny dosažené výsledky a znova posoudit účelnost některých z nich vyžaduje delší čas. Kromě toho použitelnost této nové teorie na infinitezimální kalkul otevřela množství lákavých možností jejího dalšího rozvoje.

¹Petr Vopěnka (1979). *Mathematics in the Alternative Set Theory*. Leipzig: Teubner Verlagsgesellschaft.

²Petr Vopěnka (1983). *Matematika v alternativnoj teorii mnozestv*. Moskva: Izdatelstvo Mir.

³Petr Vopěnka (1989). *Úvod do matematiky v alternativnej teórii množín*. Bratislava: Vydavateľstvo Alfa.

⁴Petr Vopěnka (2004). *Alternativnaja teorija množestv: novyyj vzgľad na beskonečnosť*. Novosibirsk: Izdatelstvo Instituta matematiki.

